

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3Tos/92/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3122010816
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 11. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Hargaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2022:3122010816.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu JUDr. Romana Hargaša a sudcov JUDr. Milana Straku a JUDr. Michala Eliaša v trestnej veci odsúdeného J. U., nar. XX.XX.XXXX v I. F., A. republika, trvale bytom U. pod H., T. XXX/X, na neverejnom zasadnutí dňa 10. novembra 2022, prejednal sťažnosť prokurátora Okresnej prokuratúry Trenčín proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín zo dňa 22. augusta 2022, sp. zn. 37Pp/231/2022 a takto

rozhodol:

Podľa § 194 ods. 1 Tr. por. z r u š u j e s a napadnuté uznesenie v celom rozsahu.

odôvodnenie:

Uznesením Okresného súdu Trenčín zo dňa 22. augusta 2022, sp. zn. 37Pp/231/2022, bolo rozhodnuté tak, že podľa § 66 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona v spojení s § 415 ods. 1 Tr. poriadku sa odsúdený J. U. podmienične prepúšťa z výkonu trestu odňatia slobody uloženého mu trestným rozkazom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom sp. zn. 0T/15/2020 zo dňa 12.05.2020 v spojení s uznesením Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom sp. zn. 0T/15/2020 z 06.05.2021 a z výkonu trestu odňatia slobody uloženého mu trestným rozkazom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom sp. zn. 0T/71/2021 zo dňa 14.10.2021 a súčasne podľa § 68 ods. 1 Tr. zákona odsúdenému bola určená skúšobná doba v trvaní 3 roky s probačným dohľadom v trvaní 1 rok s uloženou povinnosťou podľa § 51 ods. 4 písm. k) Tr. zákona v čase probačného dohľadu sa zamestnať sa alebo sa uchádzať preukázateľne o zamestnanie.

Citované uznesenie nenadobudlo právoplatnosť, pretože proti nemu podal prokurátor sťažnosť do zápisnice o verejnom zasadnutí ihneď po vyhlásení uznesenia. Dodatočne prokurátor sťažnosť písomne odôvodnil. V úvode odôvodnenia sťažnosti poukázal na obsah výrokovej časti napadnutého uznesenia a ďalej uviedol nasledovné:

„Dôvodom podania sťažnosti je predpoklad, že u odsúdeného J. U. v zmysle § 66 ods. 1 Trestného zákona nie je splnená materiálna podmienka podmieničného prepustenia spočívajúca v zákonnej požiadavke vedenia riadneho života v budúcnosti.

Predovšetkým je potrebné poukázať na obsah a závery hodnotenia Ústavu na výkon trestu odňatia slobody a Ústavu na výkon väzby Ilava, v ktorom sa konštatuje, že odsúdený J. U. len čiastočne preukazuje splnenie podmienok na podmieničného prepustenie z výkonu nepodmieničného trestu odňatia slobody, z ktorého dôvodu ho ústav neodporúča podmienične prepustiť. U menovaného odsúdeného existuje stredné riziko sociálneho zlyhania, a to z dôvodu jeho trestnej minulosti a z dôvodu nedostatkov v oblasti edukácie, a v plnení zákonných noriem.

Odsúdený J. U. bol v minulosti opakovane súdne trestaný za rôznorodú trestnú činnosť. Ani jeho opakované odsúdenia však na jeho správaní nezaznamenali žiaduci vplyv, nevedli u neho k náprave a polepšeniu v smere vedenia života riadneho občana. Uvedená recidíva odsúdeného J. U. nepochybne

svedčí o tom, že v jeho prípade nemožno reálne očakávať, že by v budúcnosti viedol riadny život, preto je potrebné, aby uložený trest vykonal v uloženom rozsahu.

Páchanie trestnej činnosti nie je u odsúdeného J. U. iba ojedinelým jednorazovým vybočením zo spôsobu jeho života, ale zjavne v jeho prípade možno vypozerovať určité sklony k jej páchaniu. To preukazuje aj skutočnosť, že z Odpisu registra trestov odsúdeného J. U. vyplýva, že v minulosti bol 6x súdne trestaný. Pokiaľ odsúdený už opakovane súdne trestaný je možno vyvodiť, že predchádzajúce tresty u neho nevedli k náprave.

Zmysel podmieneného prepustenia nespočíva iba v tom, že odsúdený bude za dobré správanie, resp. za vzorné plnenie si pracovných povinností počas výkonu trestu odňatia slobody automaticky prepustený na slobodu po splnení formálnej podmienky stanovenej zákonom, teda po uplynutí zákonom ustanovenej doby výkonu trestu odňatia slobody, a to bez prihliadnutia k účelu trestu. Podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody má význam len vtedy, ak vzhľadom na účel trestu, ako i ďalšie okolnosti je odôvodnený predpoklad, že odsúdený bude viesť na slobode riadny život a svojim správaním sa viac nedostane do kolízie so zákonom, čo však vzhľadom k predchádzajúcej kriminálnej minulosti odsúdeného J. U. a ústavom prezumované stredné rizikové faktory jeho sociálneho zlyhania nie je možné očakávať. Tu poukazujem aj na skutočnosť, že odsúdený počas výkonu nevyužil možnosť vzdelávania na protitrogovej osvete, hoci ju mal povinnú.

Vychádzajúc z vyššie uvedených skutočností možno konštatovať, že u odsúdeného J. U. vykonávaný trest neplní iba resocializačnú funkciu a funkciu individuálnej a generálnej prevencie, či morálneho odsúdenia, ale predovšetkým funkciu ochrannú, kedy sa ďalším výkonom trestu u menovaného odsúdeného zabezpečuje ochrana spoločnosti. Rozhodnutie okresného súdu o jeho podmienenom prepustení z výkonu nepodmieneného trestu odňatia na slobodu za súčasného uloženia skúšobnej doby s probačným dohľadom, s odkazom na § 51 odsek 4 písmeno k) Trestného zákona spočívajúci v príkaze v skúšobnej dobe sa zamestnať alebo sa preukázateľne o zamestnanie uchádzať, nemožno preto vyhodnotiť ako vecne správne. Z vyššie uvedených dôvodov by v prípade odsúdeného J. U. naopak mala do popredia vystúpiť represívna zložka trestu a zabezpečiť u neho ďalší výkon uloženého trestu odňatia slobody, a ktorý by mal byť v tomto prípade uplatnený v celom jeho rozsahu.

Vzhľadom k vyššie uvedeným skutočnostiam navrhujem, aby Krajský súd v Trenčíne podľa § 194 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku napadnuté uznesenie okresného súdu zrušil a zároveň podľa § 66 ods. 1, ods. 2 a § 67 ods. 1 Trestného zákona návrh odsúdeného J. U. o podmienené prepustenie ako nedôvodný zamietol.“

Krajský súd na podklade podanej sťažnosti, ktorú mu okresný súd predložil spolu so spisom, preskúmal v zmysle § 192 ods. 1 Tr. por. správnosť výroku napadnutého uznesenia, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo. Na základe vykonania svojej prieskumnej povinnosti dospel k záveru, že napadnuté uznesenie je potrebné zrušiť.

Z revízneho princípu, uvedeného v ustanovení v § 192 ods. 1 Tr. por. v spojení s § 189 ods. 2 Tr. por. vyplýva, že nadriadený súd rozhoduje vždy na základe skutkového a právneho stavu, ktorý tu je v čase jeho rozhodovania a ktorý sa prípadne môže líšiť od stavu, ktorý bol daný v čase vydania napadnutého uznesenia. Tak je tomu aj v posudzovanom prípade. Z obsahu spisu totiž vyplýva, že odsúdený J. U. vykonal uložené tresty odňatia slobody dňa 17.10.2022 a bol prepustený na slobodu. Táto okolnosť, ku ktorej došlo ešte pred rozhodnutím krajského súdu o podanej sťažnosti prokurátora, preto spôsobuje bezpredmetnosť prvostupňového neprávoplatného rozhodnutia o vyhovení návrhu odsúdeného o podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody.

Krajský súd vzhľadom na uvedené dôvody svoje rozhodnutie obmedzil len na zrušenie napadnutého uznesenia postupom podľa § 194 ods. 1 Tr. por., pretože odpadnutím predmetu konania ďalšie rozhodovanie v posudzovanej veci už neprihádza do úvahy.

Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasmi členov senátu v pomere 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.